

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 3To/1/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2619010335
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 02. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Stanislavská
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2020:2619010335.2

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Kataríny Stanislavskej a sudcov JUDr. Rastislava Kresla a JUDr. Ladislava Révesa, v trestnej veci proti obžalovanému O. O., pre obzvlášť závažný zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. b), písm. c), písm. d), ods. 2 písm. e) Tr. zák. s poukazom na § 20 Tr. zák., o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Senica zo dňa 18.11.2019 pod sp. zn. 2T/96/2019, na verejnom zasadnutí konanom dňa 13.02.2020 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Trestného poriadku sa odvolanie obžalovaného O. O., nar. XX.XX.XXXX, z a m i e t a.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom uznal súd prvého stupňa obžalovaného O. O. z obzvlášť závažného zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. b), písm. c), písm. d), ods. 2 písm. e) Tr. zák. s použitím § 20 Tr. zák., na tom skutkovom základe, že spoločne s W. Z. a A. C. (na ktorých bola dňa 15.5.2019 podaná obžaloba) od presne nezisteného času dňa 22.11.2018 do 22.00 hod. dňa 22.11.2018, kedy boli kontrolovaní príslušníkmi Colného úradu Trnava, Stanica colného úradu Senica - centrála 5885, mali u seba ako i v osobnom motorovom vozidle zn. Mercedes, tmavomodrej farby, ev. č. ZH860623, imatrikované vo Švajčiarsku, marihuanu, a to v plastovom boxe, ktorý podľa znaleckého posudku Kriministického a expertízneho ústavu PZ Bratislava PPZ-KEU-BA-EXP-2018/14768 obsahoval 3087 g sušeného konope s priemernou koncentráciou tetrahydrokanabinolu (THC) 10,1 % hmotnostných, čo predstavuje najmenej 10393 bežných jednorazových dávok drogy, pričom podľa správy Národnej protidrogovej jednotky MV SR Bratislava má takéto množstvo konope hodnotu najmenej 15 435 €. Následne dňa 22.11.2018 o 23.55 hod. pri prehliadke iných priestorov O. O. dobrovoľne vydal igelitové vrecko s uzáverom, v ktorom sa podľa znaleckého posudku Kriministického a expertízneho ústavu PZ Bratislava PPZ-KEU-BA-EXP-2018/14768 nachádzalo 3172 mg sušeného konope s priemernou koncentráciou tetrahydrokanabinolu (THC) 12,0 % hmotnostných, čo predstavuje najmenej 13 bežných jednorazových dávok drogy, pričom podľa správy Národnej protidrogovej jednotky MV SR Bratislava má takéto množstvo konope hodnotu najmenej 15,86 €. W. Z. pri tejto prehliadke iných priestorov dobrovoľne vydal igelitové vrecko s uzáverom, v ktorom podľa znaleckého posudku Kriministického a expertízneho ústavu PZ Bratislava PPZ-KEU-BA-EXP-2018/14768 nachádzalo 1455 mg sušeného konope s priemernou koncentráciou tetrahydrokanabinolu (THC) 17,4 % hmotnostných, čo predstavuje najmenej 8 bežných jednorazových dávok drogy, pričom podľa správy Národnej protidrogovej jednotky MV SR Bratislava má takéto množstvo konope hodnotu najmenej 7,27 €. Rastliny rodu Cannabis (konopa) sú zaradené v zmysle zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 139/1998 Z. z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov do I. skupiny omamných látok. Za tento trestný čin okresný súd uložil obžalovanému podľa § 172 ods. 2 Trestného zákona s použitím § 38 ods. 2, ods. 3 Tr. zák., § 36 písm. j) Tr. zák. trest odňatia slobody vo výmere 10 (desať) rokov.

Podľa § 48 odsek 3 písm. b) Trestného zákona obžalovaného pre výkon uloženého trestu zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s maximálnym stupňom stráženia.

Podľa § 76 odsek 1 Trestného zákona s použitím § 78 odsek 1 Trestného zákona obžalovanému uložil ochranný dohľad vo výmere 1 (jeden) rok.

Podľa § 77 odsek 1 Trestného zákona uložil obžalovanému po prepustení z výkonu trestu odňatia slobody povinnosť:

a) oznamovať potrebné údaje o spôsobe a zdrojoch svojej obživy a tie aj preukazovať,

b) osobne sa hlásiť v určených lehotách a

c) vopred oznamovať vzdialenie sa z miesta bydliska; to neplatí, ak ide o pravidelne opakujúce sa vzdialenia, o ktorých bol probačný a mediačný úradník vopred informovaný.

Podľa § 77 odsek 2 Trestného zákona s použitím § 51 odsek 3 písmeno b) Trestného zákona obžalovanému uložil obmedzenie spočívajúce v zákaze požívania návykových látok.

Podľa § 60 odsek 1 písm. a) Trestného zákona obžalovanému uložil aj trest prepadnutia veci - mobilného telefónu zn. Samsung Galaxy S8, IMEI 358793/08247211/7.

Okresný súd svoje rozhodnutie odôvodnil v rozsahu č. I. 647-655 spisu.

V odôvodnení rozsudku súd I. stupňa uviedol, že z vykonaného dokazovania mal bez pochybností za preukázané, že obžalovaný spolu s ďalšími osobami a teda spoločným konaním dňa 22.11.2018 neoprávnene doviezol, kúpil a prechovával po akúkoľvek dobu omamnú látku vo väčšom rozsahu, čím spáchal obzvlášť závažný zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. b), písm. c), písm. d), ods. 2 písm. e) Tr. zák., s použitím § 20 Tr. zák. Z takéhoto konania je obžalovaný usvedčovaný okrem vlastnej výpovede z prípravného konania aj výpoveďou svedkov A. C. (obžalovaného a zároveň právoplatne odsúdeného za predmetnú trestnú činnosť v samostatnom konaní), oboznámenými výpoveďami svedkov (príslušníkov Colného úradu) A. H., V. A. a F. P. z prípravného konania, prečítaním vypracovaných znaleckých posudkov, ako aj oboznámením listinných dôkazov založenými v spise.

K právnej kvalifikácii uviedol, že obžalovaný sa dopustil obzvlášť závažného zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. b), písm. c), písm. d), ods. 2 písm. e) Tr. zák., s použitím § 20 Tr. zák. preto, že spoločným konaním neoprávnene doviezol, kúpil a prechovával po akúkoľvek dobu omamnú látku vo väčšom rozsahu. Skutok tak, ako bol súdom ustálený v skutkovej vete výroku o vine rozsudku napĺňa všetky zákonné znaky žalovaného obzvlášť závažného zločinu. Obžalovaný konal ako trestne zodpovedný páchatel' zavineným protiprávnym konaním, nakoľko chcel spôsobom uvedeným v Trestnom zákone porušiť alebo ohroziť záujem chránený týmto zákonom, príp. vedel, že svojím konaním môže také porušenie alebo ohrozenie spôsobiť, a pre prípad, že ho spôsobí, bol s tým uzročený.

K výroku o treste uviedol, že v prípade obžalovaného zistil jednu poľahčujúcu okolnosť v zmysle § 36 písm. j/ Trestného zákona, nakoľko obžalovaný doposiaľ viedol riadny život, nebol súdom trestaný. Príťažujúce okolnosti okresný súd nezistil žiadne. V konečnom súčte u obžalovaného prevažoval pomer poľahčujúcich okolností nad príťažujúcimi, čo viedlo v súlade s ustanovením § 38 odsek 2, odsek 3 Trestného zákona k modifikácii trestnej sadzby znížením hornej hranice o jednu tretinu, teda ukladal trest odňatia slobody v rozpätí 10 rokov až 13 rokov a 4 mesiace.

V súlade s vyššie uvedeným a vychádzajúc z trestnej sadzby (10 rokov - 13 rokov a 4 mesiace), so zreteľom na výsledky dokazovania, považoval okresný súd vzhľadom na prvotrestanú osobu obžalovaného za adekvátne uloženie trestu odňatia slobody na samej spodnej hranici takto ustálenej trestnej sadzby. Súhrnom všetkých zistených skutočností považoval trest odňatia slobody vo výmere 10 rokov za dostatočný a plne reflektujúci požiadavku tak generálnej ako i individuálnej prevencie a zohľadňujúci represívnu, výchovnú a ochrannú funkciu trestu.

Vzhľadom nato, že okresný súd obžalovaného uznal vinným z obzvlášť závažného zločinu, zaradil ho obligatórne do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s maximálnym stupňom stráženia.

Obžalovanému zároveň obligatórne uložil aj ochranný dohľad v zmysle § 76 ods. 1, § 77 ods. 1 a 78 ods. 1 Tr. zák., počas ktorého bude obžalovaný povinný po dobu 1 roka po prepustení z výkonu trestu odňatia slobody oznamovať potrebné údaje o spôsobe a zdrojoch svojej obživy a tie aj preukazovať, osobne sa hlásiť v určených lehotách a vopred oznamovať vzdialenie sa z miesta bydliska, okrem pravidelne sa opakujúceho sa vzdialenia, o ktorých je probačný a mediačný úradník vopred informovaný. Ochranný dohľad po dobu 1 roka považuje vzhľadom na pomery obžalovaného, ktorý bol doposiaľ riadne

zamestnaný, mal riadny zdroj svojej obživy a mal teda pracovné návyky, za dostatočný na dosiahnutie účelu a dovŕšenie nápravy obžalovaného.

Okresný súd napokon pokladal za vhodné a potrebné uložiť obžalovanému, ktorý je užívateľom návykových látok podľa § 77 odsek 2 Trestného zákona s použitím § 51 odsek 3 písmeno b) Trestného zákona obmedzenie spočívajúce v zákaze požívania návykových látok.

Vzhľadom na skutočnosť, že obžalovaný na spáchania trestného činu použil svoj mobilný telefón, ktorým sa kontaktoval s predajcom marihuany, rozhodol prvostupňový súd obligatórne aj o treste prepadnutia veci - mobilného telefónu zn. Samsung Galaxy S8.

Proti tomuto rozsudku voči výroku o vine a treste zahlásil ihneď po jeho vyhlásení do zápisnice o hlavnom pojednávaní odvolanie obžalovaný (č.l. 644), ktoré následne prostredníctvom obhajcu aj náležite písomne zdôvodnil (č.l. 658-662).

V písomnom odôvodnení po úvodnej rekapitulácii výrokovej časti napadnutého rozsudku, základných zásad trestného konania z hľadiska zákonnosti a spravodlivosti trestného procesu, ako i dôležitosti správnej argumentácie a presvedčivosti rozhodnutia konajúceho súdu, namietal veľmi podrobným spôsobom predovšetkým nesprávny a zároveň nezákonný postup príslušníkov colnej správy pri zastavení predmetného vozidla (ktorí disponovali v dostatočnom časovom predstihu poznatkami o podozrení zo spáchania trestného činu) na to nadväzujúcu nezákonnosť prehliadky a tiež postup vyšetrovateľky PZ pri realizovanom procesnom úkone pri vydaní veci zo dňa 22.11.2018, ktorý bol uskutočnený pod hrozbou nezákonného donútenia - pod hrozbou poriadkovej pokuty, v ktorej súvislosti poukázal na porušenie základných ľudských práv a slobôd, ústavných práv obžalovaného, nálezy Ústavného súdu ČR ako i judikatúry ESLP. Prvostupňový súd podľa názoru odvolateľa de facto legalizoval vo svojom rozsudku nezákonný postup OČTK, ktorý má znaky zmätočnosti a zavádzania, keď obvineného (podľa jeho tvrdenia) colníci ako i policajti „ubezpečovali, že to bude len podmienka“. Je ústavne neprijateľné, aby osoby, ktorým je zverená právomoc na vykonávanie úkonov a ochranu spoločnosti zavádzala a vykonávala svoju prácu s veľkou dávkou amaterizmu. Záverom uviedol, že nakoľko zo strany OČTK došlo k postupu, ktorý je nezákonný a následkom čoho je absolútna nepoužiteľnosť takto zaisteného dôkazného prostriedku, ostatné následné vykonané dôkazy majú v konečnom dôsledku povahu „plodov otráveného stromu“ následkom čoho sú nepoužiteľné v trestnom konaní.

Na základe uvedených dôvodov obžalovaný žiadal krajský súd, aby zrušil napadnutý rozsudok okresného súdu v napadnutých výrokoch o vine a treste a aby vec vrátil okresnému súdu, aby ju v potrebnom rozsahu znova prejednal a rozhodol, alternatívne aby ho spod obžaloby oslobodil.

Okresný prokurátor odvolanie nepodal, k odvolaniu obžalovaného sa ani po výzve prvostupňového súdu písomne nevyjadril.

Na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu obžalovaný i jeho obhajca zotrvali na písomných dôvodoch odvolania a poukazovali na podrobnosti v ňom uvedené s opätovným návrhom týkajúcim sa príp. oslobodenia obžalovaného spod obžaloby.

Krajský prokurátor na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu navrhol odvolanie obžalovaného ako nedôvodné zamietnuť.

Krajský súd, na základe riadne a včas podaného odvolania, na to oprávnenou osobou, podľa § 317 odsek 1 Trestného poriadku, preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo a zistil, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné.

K napadnutému rozsudku všeobecne:

Po preskúmaní obsahu spisového materiálu krajský súd dospel k záveru, že okresný súd v konaní, ktoré predchádzalo napadnutému rozsudku, postupoval v súlade s Trestným poriadkom, na hlavnom pojednávaní vykonal všetky dostupné dôkazy v rozsahu potrebnom pre náležité zistenie skutočného stavu veci nevyhnutného pre zákonné a objektívne rozhodnutie. Okresný súd tiež dodržal všetky zákonné ustanovenia zmyslom ktorých je zabezpečenie práva obžalovaného na obhajobu, následne v súlade s ustanovením § 2 ods.12 Trestného poriadku vykonané dôkazy vyhodnotil po uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne a dospel tak ku správnym skutkovým zisteniam, ktoré zodpovedajú vykonaným dôkazom.

V odôvodnení napadnutého rozsudku potom okresný súd v súlade s ustanovením § 168 ods.1 Trestného poriadku jasne vyložil, o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia oprel, existenciu ktorých skutočností pokladal so zreteľom na výsledky dokazovania za vylúčenú alebo pochybnú, akými úvahami

sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov, najmä pokiaľ si vzájomne odporujú. Z odôvodnenia napadnutého rozsudku je tiež zrejmé, ako sa prvostupňový súd vyrovnal s obhajobou obžalovaného a akými právnymi úvahami sa riadil, keď posudzoval dokázané skutočnosti podľa príslušných ustanovení zákona v otázke viny a trestu.

Ku skutkovým zisteniam a právnej kvalifikácii:

Krajský súd vo vzťahu ku skutkovému stavu zistenému a ustálenému okresným súdom v napadnutom rozsudku, ako aj k ustálenej právnej kvalifikácii nemá žiadne výhrady, závery okresného súdu si v celom rozsahu osvojuje a v podrobnostiach odkazuje na správne a vyčerpávajúce odôvodnenie napadnutého rozsudku.

Aj odvolací súd z vykonaného dokazovania mal za preukázané, že obžalovaný O. O. spoločne s W. Z. a A. C. (ktorý boli obžalovaní v samostatnom konaní) sa v kritickom čase dopustili protiprávneho konania tak, ako je to zaznamenané v skutkovej časti napadnutého rozsudku.

Súd prvého stupňa v napadnutom rozsudku veľmi podrobne rozviedol jednotlivé vykonané dôkazy, ktoré riadne vyhodnotil a jeho správne právne závery majú dostatočný skutkový základ v riadne vykonanom dokazovaní.

Odvolací súd uvádza, že s takýmto hodnotením dôkazov a napokon i konečným záverom súdu prvého stupňa sa stotožnil.

V tejto súvislosti odvolací súd zdôrazňuje, že v dvojinštančnom súdnom konaní rozhodnutia súdu prvého a druhého stupňa tvoria jednotu, a preto je nadbytočné, aby odvolací súd opakovane vo svojom rozhodnutí všetky správne skutkové a právne závery súdu prvého stupňa (ktorý tento v napadnutom rozsudku veľmi podrobným spôsobom odôvodnil).

Krajský súd je toho názoru, že odôvodnenie napadnutého rozsudku je dostatočne presvedčivé, preto proti nemu nemá žiadne výhrady a odôvodnenie napadnutého rozsudku si v relevantných častiach osvojuje.

K odvolacím námietkam obžalovaného:

Čo sa týka odvolacej námietky obhajoby vo vzťahu k nezákonnosti postupu príslušníkov colnej správy pri zastavení a kontrolovaní pasažierov osobného motorového vozidla zn. Mercedes, tmavomodrej farby, ev. č. ZH860623 a na to nadväzujúcej nepreskúmateľnosti napadnutého rozsudku, odvolací súd sa s takýmto názorom odvolateľa nestotožňuje. Naopak, prvostupňový súd sa zhodnotením vykonaného dokazovania a zákonnosťou procesného postupu príslušníkov colnej správy podrobne zaoberal v odôvodnení svojho rozsudku a to na stranách 15-16. V odôvodnení napadnutého rozsudku súd podrobne rozviedol úvahy vo vzťahu k oprávnenosti príslušníkov colnej správy ako i spôsobu zastavenia a kontrolovania predmetného motorového vozidla keď uviedol, že podľa § 26 zákona č. 652/2004 Z.z. o orgánoch štátnej správy v colníctve (účinný do 30.6.2019), colník na území Slovenskej republiky je pri plnení úloh podľa tohto zákona oprávnený spôsobom ustanoveným podľa osobitných predpisov dávať pokyny na zastavenie osoby a dopravného prostriedku, vykonávať colnú kontrolu batožiny, dopravného prostriedku, jeho nákladu, prepravných a sprievodných listín a kontrolu z hľadiska dodržiavania daňových predpisov; na tento účel je oprávnený použiť vhodné technické prostriedky vrátane technických zariadení na zisťovanie látok a predmetov. Zastavovanie osoby a dopravného prostriedku a kontrola batožiny, nákladu, prepravných a sprievodných listín nesmie sledovať iný záujem než odhalenie tovaru, ktorý unikol colnému dohľadu, alebo tovaru, pri ktorom je podozrenie, že unikol colnému dohľadu, zistenie totožnosti osoby, ktorá tovar colnému dohľadu odňala alebo sa na tomto odňatí zúčastnila, ako aj vykonanie opatrení podľa colných predpisov alebo daňových predpisov. Toto ustanovenie sa použije, ak tento zákon neustanovuje inak.

Ďalej okresný súd v danom smere uviedol, že nakoľko po otvorení batožinového priestoru a jeho kontrole príslušníci colnej správy považovali za podozrivé, že posádka uviedla, že v plastovom boxe obalenom fóliou sa nachádzajú staré handry (pričom podľa vyjadrenia svedka V. A. sa nejednalo o ich prvú skúsenosť s omamnými látkami), oznámila hliadka posádke vozidla, že sú obmedzení na osobnej slobode, nakoľko vzniklo dôvodné podozrenie zo spáchania trestného činu. Následne boli na miesto privolaní príslušníci policajného zboru a vyšetrovateľka, ktorým následne posádka vozidla

plastový box vydala, o čom bola riadne spísaná zápisnica spolu s príslušným zákonným poučením. Takýto postup, resp. spôsob, akým došlo k zadržaniu predmetného plastového boxu s marihuanou teda okresný súd považoval v celom rozsahu za zákonný a v súlade so svedeckou výpoveďou A. C. a výpoveďou obžalovaného z prípravného konania, a súd má teda za preukázané, že zadržaná droga patrila obžalovanému, A. C. aj W. Z., ktorí ju spoločne zakúpili a prepravovali.

Tejto otázke na základe námietky obhajoby prednesenú na hlavnom pojednávaní a prevzatú i do odvolacích námietok teda venoval okresný súd náležitú pozornosť pričom správne dospel k záveru, že postup príslušníkov colnej správy v tomto smere bol plne súladný so zákonom. Krajský súd v tomto smere konštatuje správnosť úvah okresného súdu a v podrobnostiach poukazuje na dôvody prvostupňového rozsudku.

Na doplnenie odvolací súd uvádza, že za zisteného skutkového stavu bolo možné aj podľa názoru odvolacieho súdu príslušníkmi colného úradu prvotne postupovať podľa zákona č. 652/2004 Z.z. o orgánoch štátnej správy v colníctve. Pokiaľ príslušníci colného úradu v úvode prehliadky zistili, že v batožinovom priestore vozidla sa nachádzala látka o ktorej vzhľadom na svoju predchádzajúcu prax usúdili, že môže byť drogou (podozrenie zo spáchania trestného činu), bolo ich povinnosťou konať v smere spracovania tohto zistenia. Mohlo ísť o postup podľa § 22 ods. 1 zákona o orgánoch štátnej správy v colníctve (zaistenie veci), na čo nadväzuje postup podľa § 92 Trestného poriadku. Nešlo totiž o predchádzajúcu, dostatočne určitú informáciu o konkrétnom trestnom čine, čo by si už primárne vyžadovalo trestnoprosný postup (k tejto problematike pozri aj R 47/2013). Ostatne postup podľa Trestného poriadku v predmetnej veci bol de facto v plnom rozsahu realizovaný, pretože svedok F. P. namiesto vyššie uvedeného postupu priamo oznámil vec orgánom činným v trestnom konaní, spolu s ďalšími colníkmi zadržal obvinených ako osoby pristihnuté pri trestnom čine a vo veci sa postupovalo prvotným úkonom - zadržaním podozrivých osôb dňa 22.11.2018 o 23:40 hod., následne vykonaním prehliadky iných priestorov podľa § 101 Tr. por. po súhlase prokurátora o 23.45 hod. došlo aj k vydaniu veci obvineným(i) o 23.50 hod.

Samotná prehliadka nebola vykonaná v rozpore so zákonom. Trestné stíhanie v predmetnej veci bolo začaté procesným úkonom podľa § 85 Tr. por. a následne podľa § 101 Tr. por. boli získané dôkazy legálne, a preto boli použiteľné i v predmetnom trestnom stíhaní (v tejto súvislosti poukazuje odvolací súd na uznesenie NS SR pod sp. zn. 2 Tdo/57/2014 zo dňa 24.02.2015 v obdobnej veci).

K námietkam obhajoby o neprofesionálnom prístupe a zavádzaní obvineného (podľa jeho tvrdenia) colníkmi ako i policajtami, ktorý ho „ubezpečovali, že to bude len podmienka“, krajský súd uvádza, že ani táto skutočnosť (hoci by bola pravdivá) nemení nič na zákonnosti postupu konajúcich policajtov, pričom je potrebné zvýrazniť, že každá priemerne inteligentná osoba v našej spoločnosti (ktorou obžalovaný bezpochyby je) má vedomosť o tom, že o vine a treste za spáchaný trestný čin rozhoduje v demokratickej spoločnosti nie policajt ale nestranný a nezávislý súd a preto námietky obhajoby aj v tomto smere je možné považovať za nedôvodné.

Ďalej má krajský súd za potrebné uviesť, že okresný súd sa v napadnutom rozsudku náležite venoval i námietkam obhajoby ohľadom možnej nezákonnosti zápisnice o vydaní veci, ktorá podľa obžalovaného trpí vadou z hľadiska jej zmätočnosti a nezákonnosti, nakoľko vydanie veci (plastového boxu s marihuanou) bolo realizované pod hrozbou uloženia poriadkovej pokuty.

Okresný súd na tomto mieste správne poukázal na skutočnosť, že zápisnica o vydaní veci, na základe ktorej bol páchatelmi (teda aj obžalovaným) vydaný predmetný plastový box s marihuanou, jasne obsahuje hneď v druhom riadku poučenie o tom, že osoby nie sú povinné vydať vec, ak by vydaním veci spôsobili nebezpečenstvo trestného stíhania sebe alebo blízkej osobe. Po tomto poučení obžalovaný uviedol, že poučeniu porozumel a následne túto zápisnicu aj vlastnoručne podpísal.

Odvolací súd na tomto mieste dodáva, že sa nestotožnil ani s obhajobou obvineného spočívajúcou v odkaze na judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva a nálezy Ústavného súdu ČR v súvislosti s vydaním veci a hrozbe uloženia poriadkovej pokuty (zabezpečenie dôkazu proti obvinenému naznačeným spôsobom by bolo v rozpore s ústavným právom nebyť donucovaný k sebaobviňovaniu).

Tieto rozhodnutia nie je možné aplikovať na uvedený prípad, nakoľko v tomto prípade policajt nenútil obvineného na vydanie veci, ale ho vyzval na dobrovoľné vydanie veci (§ 89 ods. 1 Trestného poriadku).

Podľa § 89 ods. 1 Trestného poriadku kto má pri sebe vec dôležitú pre trestné konanie, je povinný ju na vyzvanie predložiť policajtovi, prokurátorovi alebo súdu, ak ju treba na účely trestného konania zaistiť, je povinný vec na vyzvanie týmto orgánom vydať. Pri vyzvaní ho treba upozorniť na to, že ak nevyhovie vyzve, môže mu byť vec odňatá ako aj na iné následky nevyhovenia.

Zo zápisnice o vydaní veci zo dňa 22.11.2018 o 23:50 (č. I. 373) vyplýva, že obvinení O. O., A. C. a W. Z. na výzvu policajta (vyšetrovateľky PZ) po poučení o tom, že osoby nie sú povinné vydať vec, ak by vydaním veci spôsobili nebezpečenstvo trestného stíhania sebe alebo blízkej osobe, dobrovoľne vydali 1 kus plastový box uzatvorený na pevno vrchnákom a celý zabalený do priehľadnej fólie s obsahom sušiny vtedy neznámeho pôvodu. Tento úkon bol ukončený v ten istý deň o 23:53 hod.

Nemožno teda prisvedčiť obhajobným námietkam obžalovaného, že k vydaniu vecí bol donútený hrozbou poriadkovej pokuty. Je síce pravdou, že podľa zápisnice o vydaní veci bol obžalovaný (mimo iného) poučený i o povinnosti vec na vyzvanie vydať s tým, že inak mu môže byť vec odňatá a tiež bol upozornený na možnosť uloženia poriadkovej pokuty podľa § 70 Trestného poriadku. Vzhľadom na oprávnenie policajtov odňať vec pri služobnom zákroku, o ktorom bol obvinený poučený, podľa názoru krajského súdu, možnosť uloženia pokuty, dokonca bez konkretizácie výšky nemožno vnímať ako donútenie. Taktiež je podľa názoru krajského súdu potrebné zohľadniť skutočnosť, že vzhľadom na osobu obžalovaného, ktorý je aj v zmysle znaleckého skúmania „plne ukotvený v realite“, musí mať vedomosť o trestnoprávných následkoch prechovávaní omamných látok a preto nemožno dospieť k záveru, že možnosť uloženia pokuty by predstavovala pre obžalovaného hrozbu, v dôsledku ktorej by bolo možné vydanie drogy hodnotiť ako nedobrovoľné, či vykonané pod hrozbou donútenia (v tejto súvislosti vid' uznesenie NS SR pod sp. zn. 4Tdo/26/2019 zo dňa 26.06.2019).

Keďže všetky dôkazy preukazujúcu vinu obžalovaného boli vykonané v súlade so zákonom a ani odvolací súd nezistil dôvod týmto neveriť, osvojil si výrok o vine a právnom posúdení skutku z I. stupňového rozsudku v celom rozsahu. V súvislosti s tým je potrebné poukázať na to, že krajský súd sa nemohol stotožniť s námietkami obžalovaného, že okresný súd sa nevysporiadal so všetkými dôkazmi nevyhnutnými pre uznanie viny, príp. že by nevykonal všetky dôkazy nevyhnutné na ustálenie viny, nakoľko dôkazy ktoré vo veci vykonal i podľa názoru krajského súdu v dostatočnej miere postačujú na vyslovenie jednoznačných záverov o vine tak, ako vyplývajú z výsledkov vykonaného dokazovania a v konečnom dôsledku i tým spôsobom, ako sú premietnuté vo výrokovej časti napadnutého rozsudku.

K výroku o treste:

V súlade so zákonom postupoval prvostupňový súd aj pri ukladaní trestu obžalovanému. Prihliadal pritom ku všetkým okolnostiam, ktoré sú rozhodujúce z hľadiska naplnenia účelu trestu a jeho výmery, pričom starostlivo a uvážene prihliadol na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatela, jeho pomery a možnosti nápravy.

Rešpektujúc tieto hľadiská považuje odvolací súd trest odňatia slobody vo výmere 10 (desať) rokov ukladaný obžalovanému na spodnej hranici trestnej sadzby stanovenej v § 172 ods.2 Trestného zákona (vzhľadom na jeho doterajšiu bezúhonnosť a vedenie riadneho života pri aplikácii ust. § 36 písm. j) Tr. zák., § 38 ods.2, ods.3 Tr. zák.) za zákonný a primeraný tak k závažnosti spáchanej trestnej činnosti, ako aj možnostiam nápravy a prevýchovy obžalovaného. Takto uložený trest zodpovedá požiadavke nielen individuálnej, ale i generálnej prevencie.

Obžalovaný by si mal uvedomiť, že pre trest je charakteristické, že je s ním spojené negatívne hodnotenie činu a osoby páchatela a že sa ukladá v závislosti od závažnosti činu, ktorý je rozhodujúcim pre stanovenie druhu trestu a jeho výmery, pričom jeho prioritný účel sa dosahuje predovšetkým ukladaním trestov a ich výkonom. K naplneniu účelu trestu tiež prispieva aj jeho preventívne pôsobenie, keď hrozba trestu formulovaného v trestnom kódexe odrádza verejnosť od páchania trestnej činnosti, pričom intenzita tejto prevencie rastie so zvyšovaním vedomia verejnosti o neodvratnosti a spravodlivosti trestov, ktoré i reálne postihne osobu páchajúcu takýto druh trestnej činnosti.

Správne a zákonné sú aj výroky, ktorými bol obžalovaný podľa § 48 odsek 3 písm. b/ Trestného zákona zaradený na výkon trestu do ústavu na výkon trestu s maximálnym stupňom stráženia a podľa § 76 odsek 1, 78 ods.1 a 77 ods.1, ods.2 Trestného zákona bol obžalovanému súčasne uložený i ochranný dohľad (za súčasného uloženia povinností a obmedzení po prepustení z výkonu trestu), ktoré výroky

majú základ v zistenom skutkovom stave a právnej kvalifikácii konania obžalovaného ako obzvlášť závažného zločinu.

Krajský súd považoval za správny a zákonný aj výrok o uložení trestu prepadnutia veci v zmysle § 60 ods.1 písm. a/ Tr. zák., keď z dokazovania vyplynulo, že predmetný mobilný telefón zn. Samsung Galaxy S8 bol vlastníctvom obžalovaného a bol použitý k spáchaniu trestného činu.

Pretože krajský súd nezistil žiadne také skutočnosti, ktoré by odôvodňovali zrušenie resp. zmenu napadnutého rozsudku, z dôvodov uvedených vyššie, odvolanie obžalovaného ako nedôvodné zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.